

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

หมดแล้วยังอยากให้

ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ได้ทองวันละกิโล นี่ละชนสมบัติเข้าคลังหลวง เราไปที่ไหนมีแต่ชนเข้าๆ ชนเข้าส่วนรวมหัวใจของชาติ เฉพาะทองคำสำคัญมาก (ทองคำ ๑ บาทครับ) เออ ไปกรุงเทพฯ ได้วันละหนึ่งกิโล มาอุดรได้วันละหนึ่งบาทยังดี ได้ ๒๐ กิโล เหนือ (๒๒ กิโลแล้วเจ้าคะ) รวมทั้งหมดเราไปกรุงเทพฯ คราวนี้ได้ ๒๒ กิโล ไปกรุงเทพฯ วันที่ ๕ กลับวันที่ ๒๖ รวม ๒๑ วันได้ทอง ๒๒ กิโลเห็นไหมล่ะ เราอยู่บ้านตาดจนจะตาย ตั้งแต่เกิดมาไม่เห็นได้ทองสักกิโล ไปกรุงเทพฯ ๒๐ วันพาดเสีย ๒๐ กิโล ใครจะไม่อยากไปกรุงเทพฯ ละ ไปวันละสามเที่ยวเป็นไรวะ ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ได้ทองตั้ง ๒๒ กิโล เป็นประโยชน์มากมาย ชนสมบัติเข้าคลังหลวงเรา

เขาให้รถมาคันหนึ่งติดมาอีกแล้วเมื่อวานนี้ รถยนต์ เขาบอกเขาจะซื้อรถยนต์มาถวายเรา เราบอกไม่เอา เราไม่ได้บวชมาหารถยนต์ เราบวชมาหาธรรมต่างหาก ไม่เอาๆ ที่น้ำมันพลิกแผ่นใหม่ละซี เขาเอารถเข้ามานี่เขาเป็นเจ้าของอยู่กรุงเทพฯ ตกกลางคืน ผีเข้าป่าแล้วก็ต้องเผาซีไซ้ไหม เราก็เลยใช้มา เดียวนี้รถยนต์ในวัดนี้ดูเหมือนถึงสามคันแล้วมัง มาแบบนี้แหละ ที่เขาจะซื้อมาถวายไม่เอาเราบอก เราไม่ได้บวชมาหารถยนต์ มันก็มาแผ่นนี้ละ แบบที่ไม่ให้รู้ตัวเลย รถเข้ามานี่เจ้าของอยู่กรุงเทพฯ ตกกลางคืนทั้งนอนทั้งนั่งมาแหละ เมื่อวานนี้ให้มาคันหนึ่ง ก็อย่างนั้นแหละ ว่าไม่เอามันก็มา

(นายอำเภอเมืองย้ายมาใหม่ครับ) ย้ายมาจากไหนล่ะ (ยโสธรครับ) มาเป็นนายอำเภอที่นี่ ดี เขาไม่ได้ย้ายมาเป็นก้านัน อย่างที่คนถวญเขาไม่รู้จักอะไรๆ เขาให้พรข้าหลวง ขอให้ข้าหลวงได้เป็นนายอำเภอ ข้าหลวงก็เลยยิ้มๆ เป็นอย่างนั้นละคนถวญเขาไม่รู้จักอะไรสูงอะไรต่ำ แต่เป็นเจตนาดีของเขา เวลาออกมาจึงเป็นว่า ขอให้ข้าหลวงผู้ว่าได้เป็นนายอำเภอ

ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ได้ทองเข้าคลังหลวงตั้ง ๒๑ กิโล คิดเป็นเงินสักเท่าไร (๒๒ กิโล คิดเป็นเงิน ๑๖ ล้านเศษเจ้าคะ) ไปคราวนี้ได้เงินเข้าคลังหลวง ๑๖ ล้านเศษนะ เราไม่ว่างนะ ไปกรุงเทพฯ ก็ไม่ว่าง ไปทำประโยชน์ให้โลกทั้งนั้นแหละ เราบอกแล้วว่าเราไม่เอา ไม่เอาเลย ถ้าว่ายังงาขาดสะบั้นไปเลย เราไม่เหมือนใครนะ ว่าไม่เอาๆ ที่เราหมุนตัวๆ นี่แบตลอด ไม่เอา ได้มาเท่าไรๆ เข้าหมดๆ อย่างที่ว่าได้ทองคำเท่าไรเข้าเนาะ มีเท่าไรเข้า

สมมุติเป็นเงินสด ไปกรุงเทพฯ คราวนี้เงินสดก็กระจายออกทางโน้น เหลือมาก็บาทก็ไม่ทราบ ดูเหมือนเหลือมาวันกลับนั้นแหละ นอกนั้นไม่มีเหลือ ออกหมดเลย

กระจายทั่วไปจังหวัดใกล้เคียง พวกน้ำท่วมอะไรบ้าง กระจายออกไปๆ เงินถ้าเหลือก็เหลือวันนั้น วันกลับมาก็คือวันนั้นไม่ได้สั่งเสีย ไม่มีใครมาพูดอะไร ถ้าเงินติดมือมาก็ติดวันกลับนั้นละ ติดมากี่บาทก็ไม่รู้ ก็เราไม่ได้สนใจนี่ สนใจแต่ประโยชน์ให้โลก ได้เท่านั้น เสียเท่านี้เราไม่เคยสนใจ มีความจำเป็นตรงไหนๆ ออกๆ อย่างนั้นนะ ไม่ได้คิดถึงว่าได้เท่าไรเสียเท่าไรหมดเท่าไร ถ้าคิดอย่างนั้นทำไม่ได้ นี่ไม่เคยคิด เอาความจำเป็นเข้าว่าๆ จำเป็นตรงไหนไหลออกๆ จึงว่าไปทำประโยชน์ละซิ ไม่งั้นจะเรียกว่าไปทำประโยชน์อะไร ไปกอบไปโกยเอาามาไม่เอา เราไม่เอาเราบอก เราทำประโยชน์ให้โลก ตรงไหนบกพร่องๆ ช่วยไปเรื่อย ๆ

(เงินที่หลวงตาเมตตาบริจาคช่วยอุทกภัยน้ำท่วมเขตอยุธยา อ่างทอง นครปฐม สุพรรณบุรี รวมเป็นมูลค่าทั้งหมด ๘,๔๓๑,๐๐๐ บาทเจ้าค่ะ) เห็นไหมล่ะไปทางนี้ก็ฟาดไปทางจังหวัดสุพรรณ อยุธยา อ่างทอง นครปฐม ๔ จังหวัด (ถ้าเป็นข้าวที่หลวงตาให้ไปก่อนแล้ว ๖๐ ตันก็จะมีจังหวัดสิงห์บุรีเพิ่มเข้ามาอีกเจ้าค่ะ ถ้ารวมกับ ๘ ล้านเศษเข้าด้วยแล้วจะเป็นประมาณ ๙ ล้านกว่าบาทเจ้าค่ะ) อย่างนั้นละทำประโยชน์ให้โลก เราไม่เอา เราแบ มีเท่าไรกระจายๆ เอาความจำเป็นๆ ตรงไหนจำเป็นไหลเข้าเลย ที่ไม่จำเป็นนักก็รอไว้เป็นอันดับสอง อันดับจำเป็นคืออันดับหนึ่ง ไปที่ไหนๆ จำเป็นให้เลยๆ พอท่วมท่วมเลย เรื่องหมดเรื่องยังเราไม่เคยสนใจ เพราะอำนาจแห่งความเมตตา มันท่วมไปหมดเลยความเมตตา หมดแล้วยังอยากให้ ฟังซิความเมตตา หมดแล้วยังอยากให้ แต่ไม่มีอะไรจะให้ก็อยู่ อย่างนั้นแหละ ที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz